

Vec C-370/21

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

15. jún 2021

Vnútroštátny súd:

Landgericht München I

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

19. apríl 2021

Odvolaťka:

DOMUS-SOFTWARE-AG

Odporkyňa v odvolacom konaní:

Marc Braschoß Immobilien GmbH

[omissis]

Landgericht München I (Krajinský súd Mníchov I, Nemecko)

[omissis]

vo veci

DOMUS-SOFTWARE-AG, [omissis]

[omissis] Ottobrunn

– žalobkyňa a odvolateľka –

[omissis]

proti

Marc Braschoß Immobilien GmbH, [omissis] Hürth

– žalovanej a odporkyni v odvolacom konaní –

pre pohľadávku

vydáva Landgericht München I (Krajinský súd Mníchov I) – 13. občianskoprávna komora – [omissis] [zloženie komory] nasledujúce

Uznesenie

I. Odvolacie konanie sa prerušuje.

II. Súdnemu dvoru Európskej únie sa predkladá nasledujúca otázka.

Má sa článok 6 ods. 1 a 2 smernice 2011/7/EÚ v spojení s článkom 3 smernice 2011/7/EÚ vykladať v tom zmysle, že v prípade pravidelne vznikajúcich peňažných pohľadávok z jediného zmluvného vzťahu existuje pre každú jednotlivú peňažnú pohľadávku nárok na zaplatenie minimálnej paušálnej sumy vo výške 40 eur?

Odôvodnenie:

I.

Účastníci konania 21. augusta 2019 so začiatkom v tento deň uzatvorili zmluvu o poskytovaní údržby softvéru pre licencie pre program „Domus 4000“, ktoré nadobudla žalovaná. Mesačný poplatok za službu predstavuje 135 eur plus DPH.

Žalobkyňa v období od septembra do decembra 2019 v plnom rozsahu poskytla jej prináležiace plnenia týkajúce sa údržby.

Odmenu za údržbu softvéru za mesiac september 2019 žalobkyňa fakturovala faktúrou z 11. septembra 2019 vo výške 133,04 eura brutto. Odmenu za mesiace október až december 2019 faktúrou č.: 201698309 z 1. októbra 2019 vo výške 399,13 eura brutto.

Podľa bodu 6.1 podmienok o údržbe softvéru sú odmeny za údržbu, ktorá je predmetom zmluvy, splatné na začiatku jednotlivého fakturačného obdobia.

Žalovanej bola faktúra doručená vždy deň nasledujúci po jej vystavení.

Žalovaná napriek upozorneniam pohľadávku z uvedených faktúr vo výške spolu 532,17 eura do doručenia žaloby z 12. marca 2020 nezaplatila.

Paušálnu sumu z dôvodu omeškania vo výške 40 eur za každý jednotlivý nárok, teda 80 eur, žalobkyňa opiera o § 288 ods. 5 BGB. Za obdobie od januára do marca 2020 žalobkyňa vystavila faktúru z 1. januára 2020 vo výške 399,13 eura.

V súvislosti s tým žalobkyňa rozšírila žalobu a navrhla:

Žalovaná je zaviazaná žalobkyni zaplatiť ďalších 399,13 eura spolu s úrokmi vo výške 9 percentuálnych bodov nad základnou úrokovou mierou od 2. januára 2020, ako aj paušálnu sumu z dôvodu omeškania vo výške 40 eur spolu s úrokmi vo výške 5 percentuálnych bodov od okamihu začatia konania týkajúceho sa rozšírenia žaloby.

Táto posledná uplatňovaná pohľadávka bola 15. apríla 2020 v súvislosti s hlavnou pohľadávkou považovaná za uspokojenú.

Konečným rozsudkom z 22. júla 2020 Amtsgericht München (Okresný súd Mníchov, Nemecko) žalovanej uložil povinnosť zaplatiť hlavnú pohľadávku vo výške 532,16 eura, úroky, ako aj paušálnu sumu z dôvodu omeškania vo výške 40 eur spolu s úrokmi vo výške 5 percentuálnych bodov nad základnou úrokovou mierou od 22. januára 2020. V súvislosti s dvoma ďalšími uplatňovanými paušálnymi sumami ($2 \times 40 \text{ eur} = 80 \text{ eur}$) Amtsgericht München (Okresný súd Mníchov) žalobu zamietol.

Svojím odvolaním žalobkyňa naďalej uplatňuje dva nároky na paušálnu sumu z dôvodu omeškania vo výške spolu 80 eur ($2 \times 40 \text{ eur}$) a navrhuje:

čiastočne zmeniť rozsudok Amtsgericht München (Okresný súd Mníchov) a žalovanú zaviazat', aby okrem sumy uznanej súdom na prvom stupni zaplatila ďalších 80 eur spolu s úrokmi vo výške piatich percentuálnych bodov nad základnou úrokovou mierou zo 40 eur od 22. januára 2020, ako aj ďalších 40 eur od okamihu začatia konania týkajúceho sa rozšírenia žaloby na súde prvého stupňa.

II.

Príslušné ustanovenie nemeckého práva (§ 288 ods. 5 BGB) znie takto:

Veriteľ peňažnej pohľadávky má v prípade omeškania dlžníka, ktorý nie je spotrebiteľom, navyše nárok na zaplatenie paušálnej sumy vo výške 40 eur. To platí aj vtedy, ak v prípade peňažnej pohľadávky ide o zálohovú platbu alebo inú platbu splátky. Paušálna suma podľa prvej vety sa pripočíta k dlžnej náhrade škody, pokiaľ škoda vyplýva z nákladov uplatňovania práva.

Príslušná úprava o omeškaní znie takto:

§ 286 ods. 1 BGB:

Ak dlžník neplní po upozornení veriteľa, ku ktorému došlo po splatnosti, upozornením sa dostáva do omeškania. Upozornenie je rovnocenné s podaním žaloby na plnenie, ako aj doručením platobného príkazu v konaní o platobnom príkaze.

§ 286 ods. 3 BGB:

Dlžník peňažnej pohľadávky sa dostane do omeškania, ak neplní v rámci 30 dní po splatnosti a doručení faktúry alebo rozpisu platieb; to platí voči dlžníkovi, ktorý je spotrebiteľom len vtedy, ak sa na tieto následky osobitne poukázalo vo faktúre alebo rozpise platieb. Ak nie je okamih doručenia faktúry alebo rozpisu platieb istý, dlžník, ktorý nie je spotrebiteľom, sa do omeškania dostane najneskôr 30 dní po splatnosti a prijatí protiplnenia.

III.

Amtsgericht München (Okresný súd Mníchov) v odôvodnení svojho rozhodnutia v konečnom rozsudku z 2. októbra 2020 okrem iného uviedol:

§ 288 ods. 5 druhá veta BGB upravuje, že nárok na zaplatenie paušálnej sumy z dôvodu omeškania existuje aj vtedy, ak v prípade peňažnej pohľadávky ide o zálohovú platbu alebo inú platbu splátky. Znenie hovorí v prospech toho, že nárok na zaplatenie paušálnej sumy z dôvodu omeškania vzniká za každú peňažnú pohľadávku, s ktorou je dlžník v omeškaní. Je však potrebné zohľadniť, že tu existuje jediný zmluvný vzťah, z ktorého opakovane, respektíve pravidelne plynú

jednotlivé peňažné pohľadávky. V takomto prípade, v ktorom rôzne nároky pochádzajú z jednotného skutkového stavu a právneho vzťahu, sa § 288 ods. 5 prvá veta BGB teleologicky redukuje tak, že sa nároky majú spojiť a má sa vychádzať len z jednorazového vzniku paušálnej sumy súvisiacej s odškodnením.

Vo svojom rozsudku z 22. augusta 2019 (ECLI:DE:BGH:2019:220819UVIIZR115.18.0) Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko) okrem iného uvádza:

Na základe zistení odvolacieho súdu sa nedá posúdiť, či žalobkyni prináleží viac ako jedna paušálna suma podľa § 288 ods. 5 prvej vety BGB. Podľa tohto predpisu, ktorý slúži prebratiu smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/7/EÚ zo 16. februára 2011 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách (ďalej len „smernica o oneskorených platbách“), má veriteľ peňažnej pohľadávky v prípade omeškania dlžníka nárok na zaplatenie paušálnej sumy vo výške 40 eur. Vznik nároku na paušálnu sumu závisí hlavne od toho, či v prípade uplatňovanej hlavnej pohľadávky ide o peňažnú pohľadávku. Peňažné pohľadávky v zmysle § 288 ods. 5 prvej vety BGB sú v súlade so smernicou o oneskorených platbách pohľadávky na zaplatenie odmeny ako protiplnenia za plnenie, ktoré poskytol alebo má poskytnúť veriteľ.

Pokiaľ odvolací súd potom skonštatuje, že údržba dlžná žalobkyňou bola poskytnutá, a teda v prípade uznaných hlavných pohľadávok ide o peňažné pohľadávky v tomto zmysle, bude potrebné rozhodnúť, či v prípade viacerých peňažných pohľadávok z rovnakého zmluvného vzťahu existuje podľa § 288 ods. 5 prvej vety BGB nárok na zaplatenie len jedinej paušálnej sumy alebo viacerých paušálnych súm, a do akej miery je výsledok v súlade so smernicou o oneskorených platbách, najmä článkom 6 ods. 1 a 3 a článkom 3. Ďalej bude potrebné rozhodnúť, či v prípade pravidelne vznikajúcich peňažných pohľadávok z jedného zmluvného vzťahu vzniká podľa § 288 ods. 5 prvej vety BGB nárok na zaplatenie len jedinej paušálnej sumy alebo viacerých paušálnych súm, a do akej miery je výsledok v súlade so smernicou o oneskorených platbách, najmä článkom 6 ods. 1 a 3 a článkom 3.

K tomuto sú v literatúre [omissis] zastúpené rôzne názory.

IV.

Keďže plnenia žalujúcej účastníčky konania boli od septembra do decembra nesporne poskytnuté, ide v tejto súvislosti o peňažné pohľadávky, na ktoré sa aplikuje § 288 ods. 5 BGB.

Žalovaná sa navyše nachádzala v omeškani.

Podľa názoru komory by odpoveď na predloženú otázku mala znieť takto:

Článok 6 ods. 1 a 2 smernice 2011/7/EÚ sa má v spojení s článkom 3 smernice 2011/7/EÚ vykladať v tom zmysle, že v prípade viacerých pravidelne vznikajúcich peňažných pohľadávok z jediného zmluvného vzťahu existuje nárok na zaplatenie paušálnej sumy vo výške minimálne 40 eur za každú jednotlivú peňažnú pohľadávku.

[omissis]

[omissis] [poučenie o opravnom prostriedku]

[omissis]

[podpisy, formality]

PRACOVNÝ DOKUMENT